PAŃSTWA TRZECIE NIESTOWARZYSZONE Z PROGRAMEM

Następujące kraje mogą uczestniczyć w określonych akcjach programu pod warunkiem spełnienia szczegółowych kryteriów lub warunków. Niektóre z tych krajów otrzymują oficjalną pomoc rozwojową[55]. Wykaz krajów uprawnionych w odniesieniu do poszczególnych akcji znajduje się w części B przewodnika.

Bałkany Zachodnie (region 1)	Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo*[56], Czarnogóra
Wschodnie sąsiedztwo (region 2)	Armenia, Azerbejdżan, Białoruś[57], Gruzja[58], Mołdawia, Ukraina
Kraje południowego regionu Morza Śródziemnego (Region 3)	Algieria, Egipt, Izrael[59], Jordania, Liban, Libia, Maroko, Palestyna[60], Syria, Tunezja
Federacja Rosyjska (region 4)	Rosja[61]
Region 5 Azja	a) Bangladesz, Bhutan, Chiny, Filipiny, Indie, Indonezja, Kambodża, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Laos, Malediwy, Malezja, Myanmar/Birma, Mongolia, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Tajlandia i Wietnam; b) Kraje i terytoria o wysokich dochodach[62]: Brunei, Hongkong, Japonia, Korea Południowa, Makau, Singapur i Tajwan.
Region 6	Afganistan, Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan.

[55] Wykaz krajów najsłabiej rozwiniętych można znaleźć pod adresem https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/oda-eligibility-and-conditions/DAC-List-of-ODA-Recipients-for-reporting-2024-25-flows.pdf.

[56] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa* i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

[57] Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 12 października 2020 r. i w świetle zaangażowania Białorusi w rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, uznanego w konkluzjach Rady Europejskiej z lutego 2022 r., UE zaprzestała współpracy z przedstawicielami białoruskich organów publicznych i przedsiębiorstw państwowych. Jeżeli nastąpi zmiana tej sytuacji, będzie można rozważyć wznowienie współpracy. W międzyczasie UE kontynuuje współpracę z podmiotami niepaństwowymi, lokalnymi i regionalnymi oraz, w miarę możliwości, zwiększa ich wsparcie, w tym w stosownych przypadkach w ramach niniejszego programu.

[58] Zgodnie z konkluzjami Rady z 19 grudnia 2024 r. i w odpowiedzi na rozwój sytuacji politycznej w Gruzji UE ponownie rozważyła udzielanie pomocy finansowej służącej bezpośrednio gruzińskim władzom. Uwzględniając art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego „Erasmus+": unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu, bezpośredniej pomocy finansowej ze środków programu dla władz Gruzji, rozumianych jako instytucje rządowe na szczeblu centralnym, władze lokalne, urzędy i przedsiębiorstwa należące do państwa, nie uznaje się za leżącą w interesie Unii. Władze Gruzji nie kwalifikują się zatem do udziału w żadnej z akcji w ramach przewodnika.

[59] Kryteria kwalifikowalności określone w zawiadomieniu Komisji nr 2013/C-205/05 (Dz.U. C 205 z 19.7.2013, s. 9–11) obowiązują w stosunku do wszystkich akcji realizowanych w ramach przewodnika, także odnośnie do stron trzecich otrzymujących wsparcie finansowe w przypadkach, w których dana akcja zakłada wsparcie finansowe dla stron trzecich udzielone przez beneficjentów dotacji zgodnie z art. 204 rozporządzenia finansowego UE.

[60] Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

[61] Organizacje z siedzibą w Rosji i osoby fizyczne zamieszkałe w Rosji nie mogą uczestniczyć w żadnym z działań w ramach niniejszego programu w jakimkolwiek charakterze. Więcej informacji można znaleźć w sekcji „Unijne środki ograniczające" w części C przewodnika.

[62] Są to kraje i terytoria ujęte w wykazie krajów o wysokim dochodzie OECD, bez orzekania o statusie lub suwerenności jakiegokolwiek terytorium, wyznaczania granic międzynarodowych czy ustalania nazwy jakiegokolwiek terytorium, miasta lub obszaru.

Azja Środkowa	
Region 7 Bliski Wschód	a) Irak, Iran, Jemen; b) Kraje o wysokich dochodach: Arabia Saudyjska, Bahrajn, Katar, Kuwejt, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie
Region 8 Rejon Pacyfiku	a) Fidżi, Kiribati, Wyspy Marshalla, Mikronezja, Nauru, Niue, Palau, Papua-Nowa Gwinea, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Wyspy Salomona; b) Kraje o wysokich dochodach: Australia, Wyspy Cooka, Nowa Zelandia.
Region 9 Afryka Subsaharyjska[63]	Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Czad, Demokratyczna Republika Konga, Dżibuti, Erytrea, Eswatini, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea Bissau, Gwinea Równikowa, Kamerun, Kenia, Komory, Kongo, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Republika Południowej Afryki, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, Rwanda, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Suazi, Sudan Południowy, Sudan, Tanzania, Togo, Uganda, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Zambia, Zimbabwe.
Region 10 Ameryka Łacińska	Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj i Wenezuela
Region 11 Karaiby	Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Dominika, Dominikana, Grenada, Gujana, Haiti, Jamajka, Kuba, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam oraz Trynidad i Tobago
Region 12 USA i Kanada	Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada
Region 13	Andora, Monako, Państwo Watykańskie, San Marino
Region 14	Wyspy Owcze

Dofinansowanie zostanie przyznane organizacjom z siedzibą na terytorium tych krajów uznanym przez prawo międzynarodowe. Dofinansowanie musi być zgodne z wszelkimi ograniczeniami nałożonymi na pomoc zewnętrzną UE przez Radę Europejską. Wnioski muszą być zgodne z ogólnymi wartościami UE poszanowania godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawa, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, jak przewidziano w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Aby uzyskać więcej informacji, należy zapoznać się ze szczegółowym opisem akcji programu zamieszczonym w części B przewodnika.

WYMOGI DOTYCZĄCE WIZ I ZEZWOLEŃ NA POBYT

Może zaistnieć konieczność uzyskania przez uczestników projektów Erasmus+ wizy na pobyt za granicą w państwach członkowskich UE i państwach trzecich stowarzyszonych z Programem lub w państwach trzecich niestowarzyszonych z Programem, w których prowadzone jest dane działanie. Wszystkie organizacje uczestniczące muszą zadbać o to, aby zostały uzyskane wymagane zezwolenia (wizy krótkoterminowe lub długoterminowe bądź zezwolenia na pobyt) przed rozpoczęciem

[63] Do państw trzecich niestowarzyszonych z Programem, które mają priorytetowe znaczenie z punktu widzenia migracji, należą: Burkina Faso, Czad, Dżibuti, Erytrea, Etiopia, Gambia, Ghana, Gwinea, Kamerun, Mali, Mauretania, Niger, Nigeria, Senegal, Somalia, Sudan Południowy, Sudan i Wybrzeże Kości Słoniowej.